

דִּבְרֵי קְרִיאָה לַפְּרָשָׁה

עֵין טוֹבָה - דְּבָרִים

הִגִּיעַ הַשָּׁעָה בָּהּ מֹשֶׁה רִבֵּנוּ נִפְרָד מֵעַם יִשְׂרָאֵל,
רַק בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת לְעַמּוֹ הָאֲהוּב מִיֵּחַל.
נֵאֻם אַחֲרוֹן שֶׁל פִּרְדָּה לָעַם אֲזוֹ אוֹמֵר,
צִוְּיָהּ אַחֲרוֹנָה לְפָנַי שְׁעוּזָב לְמָקוֹם אֲחֵר.

לָעַם הַתֵּיקָר אֲזוֹ מִזְכִּיר רִגְעִים שֶׁל בְּלָבּוּל וְטַעוֹת,
אֵיךְ לְעֵתִים נִמְשְׁכּוּ אַחֲרֵי הַהֶבֶל וְהַשְׁטוֹת.
אֵךְ דִּרְכּוֹ שֶׁל מֹשֶׁה הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן,
תָּמִיד לְדַבֵּר בְּאֵב אוֹהֵב וְרַחֲמָן.

אֶת הַחֲפָרוֹן מִזְכִּיר רַק בְּרָמּוֹ וְלֹא בְּמִישָׁרִים,
תָּמִיד מְקַפֵּיד לְדוֹן לְכַף זְכוּת אֶת הָאֲחֵרִים.

וּמִמֶּשֶׁה לְמַדְנוּ לְדוּרֵי דוֹרוֹת,
אֵיךְ עָלִינוּ תָּמִיד לְהַשְׁתַּדֵּל וּלְהִתְרַאוֹת.
עַל יְהוּדֵי לְהִיזוֹת פָּנִם מֵאִיר,
אֶת הַטּוֹב שֶׁבְּזוּלַת תָּמִיד לְעוֹרֵר וּלְהַזְכִּיר.
אִם תָּמִיד נִסְתַּכֵּל עַל הַחֶבֶר בְּעֵין טוֹבָה,
נִזְכָּה לְרֹאוֹת מֶה' שֶׁפַּע בְּרָכָה וְאַהֲבָה.

אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּעֵינֵינוּ אֲזוֹ נִרְאָה,
וּמִשִּׁיחַ צִדְקָנוּ בְּמִתְרָה אֲזוֹ יִתְגַּלֶּה.

